UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

IX. Quod pii Imperatoris filius Imperium filiis reliquit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Visual Library

A eum mittebant, ejuſque notitiam atq; amicitiam plurimi æſtimabant. Adeò ut eum in ſua quiſque provincia partim imaginibus, partim ſtatuis publicè dedicatis honoraret: ſolúſque ex Imperatoribus Conſtantinus, ubique terrarum notiſſimus eſſet ac celeberrimus. Igitur ad has uſque gentes regiis allocutionibus Deum ſuum cum omni libertate prædicavit.

Caput IX.

Quòd pii Imperatoris filius Imperium filiis reliquit.

B Ceterùm non id verbis quidem præſtitit, re autem ipſa fruſtratus eſt. Sed in omni genere virtutis ſemet exercens, variis pietatis fructibus abundavit; amicos quidem ingentibus beneficiis ſibi devinciens; ſubditos verò clementiæ legibus moderans, & Imperium ſuum placidum cunctis atque optabile exhibens. Donec poſt longa annorum curricula, Deus quem coluerat, variis illum certaminibus defeſſum immortalitatis præmiis remuneratus, ex mortali regno ad immortalem vitam ſanctis animis apud ſe præparatam tranſtulit; C trium liberorum ſobole, qui in Imperio ei ſuccederent, excitata. In hunc igitur modum Imperialis dignitas à patre quidem tranſmiſſa ad ipſum pervenit; jure autem naturæ liberis ac nepotibus ſervata, & in perpetuum deinceps tanquam paterna quædam hæreditas propagata eſt. Ac Deus quidem ipſe qui beatiſſimum illum Principem adhuc nobiſcum in terris agentem divinis honoribus ſublimavit, eundémque morientem eximia quadam prærogativa dignitatis ornavit, ſolus vitæ illius Scriptor fuerit idoneus; quippe qui certamina illius réſque præclarè geſtas in cæleſtibus tabulis conſecraverit.

Caput X.

Quòd hiſtoria hæc neceſſaria, & ad formandos mores utilis ſit.

D Ego verò tametſi tanti quidem viri felicitate dignum quidpiam dicere difficile admodum eſſe intelligam, ſilere autem tutum ac periculo vacuum: neceſſarium nihilominus puto piiſſimi Principis imaginem, exemplo mortalis picturæ, verborum coloribus expreſſam ad ſempiternam poſterorum memoriã conſecrare, ut deſidiæ atque inertiæ cri-

A αὐτὸν γνῶσίν τε καὶ φιλίαν περὶ πλείστου ποιουμένους. ὥστε καὶ γραφαῖς εἰκόνων αὐτὸν παρ' αὐτοῖς τιμᾶν, ἀνδριάντων τε ἀναθήμασι, μόνον τε αὐτοκρατόρων παρὰ τοῖς πᾶσι Κωνσταντῖνον γνωρίζεσθαί τε καὶ βοᾶσθαι. ὁ δὲ καὶ μέχρι τῶνδε, βασιλικοῖς προσφωνήμασι τὸν ἑαυτοῦ Θεὸν ἀνεκήρυττε σὺν παρρησίᾳ τῇ πάσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Ὅτι υἱὸς βασιλέως εὐσεβοῦς, καὶ υἱοῖς βασιλεῦσι κατέλιπε τὴν ἀρχήν.

B Εἶτ' οὐ λόγοις μὲν τοῦτ' ἔπραττεν, ἀφυστέρει δὲ τοῖς ἔργοις· διὰ πάσης δὲ χωρῶν ἀρετῆς παντοίοις εὐσεβείας καρποῖς ἐνηβρύνετο. μεγαλοψύχοις μὲν εὐεργεσίαις τοὺς γνωρίμους καταδουλούμενος. κρατῶν δὲ νόμοις φιλανθρωπίας, εὐλυτόν τε τὴν ἀρχὴν καὶ πολυπόθητον ἅπασι τοῖς ἀρχομένοις κατεργαζόμενος. εἰσότε λοιπὸν μακραῖς περιόδοις ἐτῶν κεκμηκότα αὐτὸν θείοις ἄθλων ἀγῶσι, βραβείοις ἀθανασίας ὃν ἐτίμα Θεὸς ἀναδησάμενος, θνητῆς ἐκ βασιλείας ἐπὶ τὴν παρ' αὐτῷ ψυ- C χαῖς ὁσίαις τεταμιευμένην ἀτελεύτητον ζωὴν μετεστήσατο. τριττὴν παίδων γονὴν τῆς ἀρχῆς διάδοχον ἐγείρας. οὕτω δὴ καὶ ὁ θρόνος τῆς βασιλείας πατρόθεν μὲν εἰς αὐτὸν κατῄει, θεσμῷ δὲ φύσεως, παισὶ καὶ τοῖς τούτων ἐκγόνοις ἐταμιεύετο. εἰς ἀγήρω τε χρόνον οἷά τις πατρῷος ἐμηκύνετο κλῆρος. Θεὸς μὲν οὖν αὐτὸν καὶ σὺν ἡμῖν ἔτι ὄντα τὸν μακάριον θεοπρεπέσιν ὑψώσας τιμαῖς, καὶ τελευτῶντα κοσμήσας ἐξαιρέτοις τοῖς παρ' αὐτοῦ πλεονεκτήμασι, γένοιτ' ἂν αὐτοῦ καὶ γραφεύς. πλάξιν οὐρανίων στηλῶν τοὺς τῶν αὐτοῦ κατορθωμάτων ἄθλους ἀναπιθείς.

D

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τοῦ καὶ ἀναγκαίαν εἶναι καὶ ψυχωφελῆ τὴν ἱστορίαν ταύτην.

Ἐμοὶ δ' εἰ καὶ τὸ λέγειν ἐπάξιόν τι τῆς τἀνδρὸς μακαριότητος ἄπορον τυγχάνει, τό, τε σιωπᾶν ἀσφαλὲς καὶ ἀκίνδυνον, ὅμως ἀναγκαῖον, μιμήσει τῆς θνητῆς σκιαγραφίας τὴν διὰ λόγων εἰκόνα τοῦ θεοφιλοῦς ἀναθεῖναι μνήμῃ, ὄκνου καὶ ἀργίας ἀφοσιουμένους ἔγκλημα. αἰσχυνοίμην γὰρ ἂν ἐμαυτόν, εἰ μὴ